

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni baloldali párt közlönye.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Órhaszabon... Nagyból terjedelmű... Bélyegdíj...

Előfizetési árak: Helyben és postán kifizelve... Egy évre 10 ft...

AVIRATAI... m stadt okt. 10 A néset igen szamosan látogat...

KAROLY... munkatárs: KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

KAROLY.

Az idő jeli.

Lehetetlen, hogy fel ne tűnt volna a figyelmes olvasó előtt azon körülmény, hogy az országgyűlésen majd minden nap adatnak be kerülnek a virilis szavazatok eltérése érdekében.

Fájdalmas szívvel nézheti Tóth Vilmos a jelenséget, mert hiszen az ő miniszteriségének éppen a virilis élet megerősítése volt egyik főfeladata; és most ellene kelnek meg azok is, kik eddig minden alkalommal önkéntes jószándékból adták beleegyezésüket mindenbe, a mi csak a miniszteri báronyszékről elhangzott.

Nekünk pedig jól esik szemlélni ez új tüneményt, melyben mi az időknél kedvező jeleit látjuk.

A virilis szavazatok életbe léptetésének az ellenzék mindig ellensége volt, mert nem akarta a holt birtokot uralkodóvá tenni, s nem akarta, hogy a képzettség és az adófizető nép bizalmán kívül más valami is szolgáljon minősítőül a törvényhatóság igazgatásában részvételre.

Alig van oly törvényhatóság, melyben az ellenzék nézetek csak valamennyire is térnyertek, hogy ne kérvényeztek volna eddigél a virilis szavazatok eltérése érdekében.

De a kormány és pártja igyekezett mindig elhárítani a jogos panaszt, lezavartatott pártunk egyes törvényhatóságokhoz, mint az országgházban.

A beadott kérvényeknek mi lett soruk? — arról hallgat a krónika. Eltértek azok, hogy soha se lássanak többé napvilágot.

Hogy is lehetett volna a nemzet kívánságát teljesíteni? — Azonban a kérvények papírjainak elzárása még nem elégíti ki a panaszló félt, s nem némítja el annak fájdalmait.

Az eszme ellenállhatlanul terjed, s nincs, a mi gátot vessen hatalmának. Így meg azok is, kik előbb segítették létrehozni a virilis szavazatokot, most azok is kérvényeznek — ellene.

Ennél hatalmasabb bizonyíték nem lehet s nem is kell a virilitás tarthatatlansága mellett; mert hiszen azok, kik előbb miniszteriális érdelemből kifolyólag, pártolták is ezt, most minitán életbe léptetve látták, mintegy elborzadtak saját állítványaikról, s bárhány kébellel eszednek annak megváltoztatásáért.

Tehát a gyakorlat bizonyította be, hogy a virilis élet nem e világra való. Már pedig minden intézménynek legnagyobb próbaköve a — gyakorlat, ha valami e terepen meg nem állhat, annak okvetlenül vesznie kell.

Igy jár a virilis intézmény is. Nagy meglepődésünkre szolgál, hogy a kormánypárt hívei is kezdik már ezt belátni, s pártunkkal együtt közreműködnek a virilitás megváltoztatásán.

Az időknél oly jeli ezek, melyeket nem szabad figyelmen kívül hagyunk. Látni való ebből, hogy a kormány hívei ébrednek lázas álmaikból, s remélik, hogy így szabadabban gondolkozva, át fogják látni, hogy az ellenzék programja nem a képzelet világába tartozik.

Fel azért! Kérvényezni kell a virilitás ellen, mert ezt — úgy látszik — a nemzet pártkülönbsége nélkül eltilteli!

Kérvényezni pedig ismerjük elmulasztatlan kötelességünknek, hogy a törvényhatóságok által benyújtott kérvények kellő megoldást nyerjenek, s ne tévesseken örök nyugalomra a „tudomásul vétettek” sorába.

Ezt megköveteli a ház tekintélye is, hogy a kérelmezők ne utasítsanak elhidegen.

S jó lesz figyelembe venni, hogy a nemzet előbb-utóbb tudni fogja akarátát érvényesíteni.

Nádudvaron tegnapi délután meg a követválasztás; Ivánka Imre 983, Patay István 587 szavazatot nyert. S így Ivánka Imre a nádudvari választókerület országgyűlési képviselőjéül megválasztott.

A király Gödöllőn van. Tasmadon nov. 3-án lesz az új képviselőválasztás. Jelöltek: Guthy Benő a balkezőp, Ráczó Lipót a 48-as s Kabó Elek még nem tudni, mielő párt részéről.

A magyar népszínház alapítói közö a Budapesti 200 fittal belépett. Hódmező-Vásárhely baloldali polgársága ismét Teleszki István nagyváradi jeles ügyvédet s pártunk egyik kitünő tagját léptette fel országgyűlési követjelöltül; s a derék férfi e meghívást elfogadta.

Hivatalos. A szabósi hitelbank alapszabályai a földm. ipar s keresk. ügyesség által a törvényes záradékkal ellátottak. Hat millió ft. előlegét vett fel Köhen ur a frankó magyar bank igazgatója Páriban a magyar kormány tulajdonát képező tiszai vaspálya részvényeire.

Árnyképek az országgház teremből. Pest, okt. 10. Már én nem tehetek róla, ha a honatyák üléseben szokott komolyságon cserben hagy olykor s csakugyan kiderül az arcom ama derültségtől ha beszédekre, melyeket a mamelukok még annyira a halgatóság épülésére, mint a nevetőidőket fokozására újabb meg újabb változásban produkálnak.

Ha az idegen a karzatról letekintve, látja azt a sok dera haju s teljes bővüléggel ékeskedő főt, egyelőre azt gondolná, hogy a szent „Vehim” szögura, ünnepléses komolysággal vártalaknak a napirenden levő ügyek; — de egészen elhűl belé, midőn egy újápat-hosszal elnyújtott díkezőre, mintegy búvós varázslata egyzserre csak kiderülnek az előbb komoly arcok, s a kedélyesség előbb mosolyban nyilvánul, majd habotában tör ki.

Az idegen legott a „Theatre comique”-ban kezelet magát. Nehogy ismétlésbe essünk a „verdende grószk”-ról hallgatni most, kik néhány vidám órást szereztek nekünk újdonsült szövekből.

Ma az ifju nemzedéknek békét hagyunk egy időre. Hiszen az „örög ur”-nak erme detachement-jával ugysis torkig jól laktunk. Hanem hát, ha bár az „ifju urak” a válság napján helyet adnak az élésebbeknek, gondolkodva vált arról, hogy a derültség azért ne legyen számúve a házból.

Szemeik és füleik Réson legyetek. Pulszki — a Ferencz aji noi, mint biztósági elnök. Nos tehát felállott Pulszki! Ha kórikum magva nem is talál termékeny talajra nála, gondoskodott, hogy a „Theatre comique” helyett az „idegenek előtt” „Theatre lirique”-et tárjon föl.

Hogy numismatikuskak, ornithológuskak, a chaológuskak, zoológuskak tartja magát nagy nevedesen, azt tudtuk, hanem, hogy a Linné hangon. — Hiszen te voltál te magad, a ki igéretekkel, és biztatókkal rábeszélte, hogy soha sem fogsz tölem szerelmet kívánni, hogy... — Mit bizonyít ez? De valóban csak azt, hogy én szeretlek, a nékült hogy magamra gondoltam volna. Sajnálatomra veszem észre, hogy te anyád jellemét öröklötted s mint neki, nekem szíves érzedek a feleség költemeiről. Az ilyen anya gyermekeitől mindent várhat az ember.

A gyárbitokos felszákátja az ajtót és elhagyja a szobát. Magdának úgy tűnt fel mintha az egyetlen elrabolták volna tőle, a miben meg nem nyúlt. Sötéten és morogván tűnt fel előtte a jövő egy férj mellett, ki pár éve hásságát után állarcát eldobta, s kinyilatkozta, hogy az igazság a miket tett, csak csaleszűkök voltak, melyek által kezét cselálni igyekezett.

Magda meg volt önméltó. Azonban a fájdalomnak, mely köböt előlötötte, sokáig nem adhatta át magát, mert férje léptének hangjain jidelemelőt összerakódott. Újra felszákított az ajtó, és a gyárbitokos Renétől kísérve lépett be. Az elcsönk esuró pillanatát mutatni, hogy még a legnagyobb mértékben ingerült.

szakmájába is belevágjon, azt csak ezuttal tapasztaltuk.

Beszédeknek áramlásában elcsapongott Pulszki ur a csaláts, hogy a csipkebokorból, ha kifejtett rózsát nem is, legalább bibimbó produkáljon. Dícselkedve említ föl a derék ur pártjának bokros vívmányait s a többi közt azt is, hogy nekik az ellenzék pártjából egy tagot sikerült meghódítani, ki még most csak „Bimbó”-de annak idejében még „Virág”-gá is kinöthet magát.

Oly bók, melyre a Pulszki et compaszálta alá ácsapott férfit aligba hallát meg neki baráti kézszerítésével. Kire célezett, nem tudhatjuk, mert a meghódított bratik köztül egyik sem akar a Pulszky ur készítette árnyképban a maga képmására ösmerni.

Hanem Pulszki ur nem az ember, aki midőn másnak alakrajzát kikanyarítja, becses „én”-jéről megelégedezék. Oh, nem! Magáról még híresebb síhonetet adott, elméjének köcsa imigy loogványt föl; ácsapott a lyráról a politika mezéjére.

A politikában, mely nem exact tudomány, hanem az egzisztenciá tudománya, a követekezéssel nem föltétlenül szükséges; a politikai nézetek aképp fejlődnek, mint általában minden organismusok. Végre tartozunk Pulszki urnak asszal az elégtellel, hogy ha beszédével határa számított — bezzeg el is érte azt a háznak s a karzati közönségnek derültétségében.

Hja, így szokott a gavallér ember! Olykor bon bonokkal is kedveskedik közönségének. Biztosítási szédelés cím alatt a „Magyar Politika” egy cikket közöl, melyből érdekesnek véljük átvenni a következőket:

Számos levelet kaptunk az ország több vidékéről, a hol a legújabbban megbukott két biztosító intézetbe helyezett bizalomnak keserű utóféjdalmait élvezik a gazdák. E két intézet egyike hazai, t. i. a „Nemzeti biztosító intézet” (már hogy is ne lett volna nemzeti?) a másik bécsi „Elementar-Versicherungsbank”; mely utóbbi a néppel „forintós biztosító” név alatt volt ismeretes; mert általában „forintért” vállalt oly biztosításokat, mikert mint például a szőlőt 10, dohányért 8 szálaleköt fizetett minden szőlő számiás alapján működő intézet. De a bécis a „forintos” név népszerűvé tette. Mind a két intézet újabb időben a karváltottak 3 hónapos bon-ókkal kártalanítá: miknek lejártá előtt bezárták a boltot. Mikor tehát kiállták a bon-ókat, már tudniok kellett, hogy azokat nem fogják megfizetni. A „nemzeti biztosító intézet” esetében azonban meggyezzerük, hogy tán már idősebbi volna végetvetni a „nemzeti”, „országos” névvel való szédülő cifrállkodásnak. E nevezeteket nem szabad compromittálni; nincs is joga semmiféle vállalatnak azoknak kizárólagos használatára. Nem kellene tehát azoknak felvételét valamely czégre megengedni. Sokkal komolysabb oldala is van azonban ez ügynek. Ez az, hogy egy új bukás ismét tápot ad a magyar vállalatok elleni bizalmatlanságnak. Másrészt mindinkább világos lesz, hogy a részvénytársulatok irányában törvényeink értelmében, s illetőleg szabatos külön törvény nem léteben a kormány által gyakorolt „laissez faire” elve tarthatatlan; s a nép legzasi rétegeinek vagyoni biztonságát szédő részvénytársulatok nem vállalhatók. Mert a szédelés aji s furtángjai ma kiszámíthatatlanok; közönségünk nagy része pedig a finans-ügyeteket terepen teljesen tudatlan.

A néhány nap előtt megbukott „Nemzeti”-nek a múlt évben az életbiztosítási ágnak életbe léptetését is megengedtetés a nékült, hogy a kellő alap létezésé felől az államhatóság meggyőződést szerzett volna.

Múlt és jelen küzdelmeink. Ha végig tekintünk hazánk történelmére; ha látjuk szakadatlan láncolatát a nemzetünk s hazánk ellen minden oldalról irányult törekvéseknek: csudálni lehet azon csiggedelen nemzeti erőt, melyben — habár sokszor meggyögyva — de törve nem vagyunk; csodálni lehet azon kitartást, melylyel az oly sokszor veszünkinkre törő absolut hatalmak ellen majd

Rövid és parancsoló hangon jegyezte meg, miáltal Renéhez fordult. — Azt akarom, hogy nőmnek fogalmat szerezzen a géprajzokról, miszerint, segílyemre legyen oly tárgyak rajzolásánál, a mit nem akarok mások kezére bízni. — Kérem, és az ajtó betette maga után. — Midőn René és Magda egyedül voltak, az előbbi így nyilatkozott: — Tekintetes asszonyom, meg kell mondaniam hogy bátyámnak, hogy nincs szándékomban egy tanító hivatalát átvenni. Ha azt akarja ön rajzoljon, akkor egy más tanítót kell választania. Neki van elég dolgom. — Magasra tartott föl ment René az ajtóhoz. — Magda egy szót sem szólt, hanem arcát kezébe rejtve, airt.

És ha dítöbe kerül, sem tartható volna vissza könyvet. — René már kinyitotta az ajtó, s a küszöbön állépett. Akkor egy pillanást vetett arra, kit meg akart érteni. — Szavainak hatását akarta látni, mivel amas hallgott. — Magda airt. — René egy lépést tett a szobába vissza, s betette az ajtó.

Magda, a ki most azt hitte, hogy egyedül van a sophápnárára vetette magát, és fájdalom telten rebegte: — Mikor, mikor lesz szenvedéseimnek vége? — Zokogás fojtotta el hangját. René egy darabig mozdulatlanul állott, s rá bámult, végre előlépett s megváltozott hangon mondá: — Bocssáson meg nekem, ha fájdalmat okoztam, nem volt szándékomban. Magda hirtelen csaknem ijedten pillantott fel. — René mellette állott. — Önök nincs mért kéri, felelt Magda, ki fáradtsággal tudta e szavakat kifejezni. — Én önt megszerettem, s a mi még rosszabb, önnek fájdalmat okoztam, monda René: ez fájt nekem. — Szemei Magdán nyugodtak, sajátos részvevő tekintettel. — Feleljese el gyermekek szavaimat, és engedjje meg, hogy lecczáinket holnap megkezdjük, — tette hozzá.

Magda, a ki most azt hitte, hogy egyedül van a sophápnárára vetette magát, és fájdalom telten rebegte: — Mikor, mikor lesz szenvedéseimnek vége? — Zokogás fojtotta el hangját. René egy darabig mozdulatlanul állott, s rá bámult, végre előlépett s megváltozott hangon mondá: — Bocssáson meg nekem, ha fájdalmat okoztam, nem volt szándékomban. Magda hirtelen csaknem ijedten pillantott fel. — René mellette állott. — Önök nincs mért kéri, felelt Magda, ki fáradtsággal tudta e szavakat kifejezni. — Én önt megszerettem, s a mi még rosszabb, önnek fájdalmat okoztam, monda René: ez fájt nekem. — Szemei Magdán nyugodtak, sajátos részvevő tekintettel. — Feleljese el gyermekek szavaimat, és engedjje meg, hogy lecczáinket holnap megkezdjük, — tette hozzá.

Magda, a ki most azt hitte, hogy egyedül van a sophápnárára vetette magát, és fájdalom telten rebegte: — Mikor, mikor lesz szenvedéseimnek vége? — Zokogás fojtotta el hangját. René egy darabig mozdulatlanul állott, s rá bámult, végre előlépett s megváltozott hangon mondá: — Bocssáson meg nekem, ha fájdalmat okoztam, nem volt szándékomban. Magda hirtelen csaknem ijedten pillantott fel. — René mellette állott. — Önök nincs mért kéri, felelt Magda, ki fáradtsággal tudta e szavakat kifejezni. — Én önt megszerettem, s a mi még rosszabb, önnek fájdalmat okoztam, monda René: ez fájt nekem. — Szemei Magdán nyugodtak, sajátos részvevő tekintettel. — Feleljese el gyermekek szavaimat, és engedjje meg, hogy lecczáinket holnap megkezdjük, — tette hozzá.

Magda, a ki most azt hitte, hogy egyedül van a sophápnárára vetette magát, és fájdalom telten rebegte: — Mikor, mikor lesz szenvedéseimnek vége? — Zokogás fojtotta el hangját. René egy darabig mozdulatlanul állott, s rá bámult, végre előlépett s megváltozott hangon mondá: — Bocssáson meg nekem, ha fájdalmat okoztam, nem volt szándékomban. Magda hirtelen csaknem ijedten pillantott fel. — René mellette állott. — Önök nincs mért kéri, felelt Magda, ki fáradtsággal tudta e szavakat kifejezni. — Én önt megszerettem, s a mi még rosszabb, önnek fájdalmat okoztam, monda René: ez fájt nekem. — Szemei Magdán nyugodtak, sajátos részvevő tekintettel. — Feleljese el gyermekek szavaimat, és engedjje meg, hogy lecczáinket holnap megkezdjük, — tette hozzá.

Magda, a ki most azt hitte, hogy egyedül van a sophápnárára vetette magát, és fájdalom telten rebegte: — Mikor, mikor lesz szenvedéseimnek vége? — Zokogás fojtotta el hangját. René egy darabig mozdulatlanul állott, s rá bámult, végre előlépett s megváltozott hangon mondá: — Bocssáson meg nekem, ha fájdalmat okoztam, nem volt szándékomban. Magda hirtelen csaknem ijedten pillantott fel. — René mellette állott. — Önök nincs mért kéri, felelt Magda, ki fáradtsággal tudta e szavakat kifejezni. — Én önt megszerettem, s a mi még rosszabb, önnek fájdalmat okoztam, monda René: ez fájt nekem. — Szemei Magdán nyugodtak, sajátos részvevő tekintettel. — Feleljese el gyermekek szavaimat, és engedjje meg, hogy lecczáinket holnap megkezdjük, — tette hozzá.

törvényrel, majd fegyverrel védekezni képesek valának.

És e sokasoros csapatok közt, hogy köznépnék — melyet minden egyes belhaború iróztatón szajtot — sem el nem hagyott, sem elcsúsztatott nem fordult, hanem a haza sorában tusában oszozott, bár az ellenfeinek sokszor szákmányáról szolgált csekély vagyona: nagy lelkiereje mutat.

De a mai korban már mennyire megromlott a közérkölciség, bizonyítják az ország-szerte napoként felmerülő hírek s világos adatok, melyek szerint itt egy holt csecsemő találtatik, amott egy élő kisedet vetetik el az anya emlőjéről; itt egy már nagyobb gyermek ütetik el, vagy szökik el a szüle kegyetlen sége elől; amott egy nagyobb öngyilkosá leas, míg egy másik tolvajlott tárgyak árából tengődik stb. és számtalan törvénytelen nemzedék semmittevék meg, mielőtt új világ polgári lehetnének.

Ha mind e gyötrelmekhez hozzá adjuk a politikai hitelvek miatti üldözötéseket, melyek szerint itt hivatalnokok mozdítottak el, amott becses polgárok üldözöttek, sőt tettlegességre vetemülnek ellenük a porozók, s bár családlok és adófizetők, alaptalanul bebörtönözöttek; itt a kormányhatalom érdekében a nemzeti önzület nyilatkozatai elfojtását a pénzhatalmak esrei millióival bíncselik le, amott csekétezők igéreték által, majd fenyegetések nyomásával erőszakolják ki az ekkép nem független nép akaratát; s így az alkotmány iránti hitet, jobb jövő iránti reményt elfojtva, becsületet és személyes szabadságot köcskárza téve, öntudatlanul rohannak az örvény felé, melybe a gazdag szákmány igéretét bíró vezetőik terelik; honnan nincs mód a szabadulásra.

E vezteljes állapot felett fájtó érzélemmel kérdezzük: e nemzettestet s erkölcsök gyilkolásának hol lesz határa? Ennyi gyötretés, megáztatás és erkölcsrontás kifejezésére alkalmas szót nem találunk nem keresünk; de az tisztán el előttünk, hogy ily befolyások mellett nemcsak nem fog fejlődni, erősbölni a haza, hanem inkább gyengülni, apad számban és erőben; hanem így a folytonos nékülözések, magán és hazai gond, buki miatt lazulnak, a nemzetet megtörik a képtelenség tétetik egy beállandó közös harcz küzdelmére.

Ezt be nem látni a jóvá tenni nem akarja; annyi, mint az országot oda tetteitni, ha a nép csak két osztályból áll: a birtokos és a koldus, vagy ur és rab s z o l g a.

De egy eleyes kormány a fentebb előszámlált körülmények tudna segíteni, ha mellettsége aiatának nem tartaná, az elnyomott nép javára működni, ha azon népet, melynek zömét állítják az ellenség ágyú torkába, hogy hatalmassk személyes érdekeik és birtokaik mentve legyenek — a birkándt többek nézék; mert mindenkin körjelenet ellen lehetne gyögyömódot találni, ha a údepek buldogitása volna a főczél, nem az önhazon és hatalom örökítése miatti úzérkedés és jogtiprás s ezzel karöltve járó nyomor terjesztése; kivált ha arról gyözyöndék meg, miszerint nem a nép van ő érte: hanem ő, a kormány, van a népért!

Azért legyen esélyes a kormány, mert mielőtt a fentebbi nyomor bekövetkezzék; a kommunizmus ültethetia adal!

Színházi szemle. Csütörtökön „Perichole” a spanyol utcai énekesnő új operette, zseujét írta Offenbach, adatot színpadunkon először. A darab színelve Lima-külváros Peruban. A darab meséje röviden következő: Peru alküldja, hogy népe jóléteiről személyesen meggyőződhessek, s némi kalandvágy által is hajtatva, inkognitó megjelen Lima városában, melynek kormányzója, egyet érve a főudvarokkal, előre intézkedik, hogy a királyt tőrtura vezethesse. Ez alkalommal ismerkedik meg az alküldy, egy éhség által gyötört utcai énekesnővel, kitől kiserjé, hogy szükségök enyhítésére valamit kereszen, elávoztott. Az énekesnőt az alküldy ajándékok és megvendégelés által ráveszi, hogy palotájába költözzék, mit az „alkotmány” csak úgy engedhet meg, ha előbb férjze meg. A király parancsára tehát, összekötik az énekesnőt az utcai énekesssel, ki kedvese elvesztése feletti

Rövid és parancsoló hangon jegyezte meg, miáltal Renéhez fordult. — Azt akarom, hogy nőmnek fogalmat szerezzen a géprajzokról, miszerint, segílyemre legyen oly tárgyak rajzolásánál, a mit nem akarok mások kezére bízni. — Kérem, és az ajtó betette maga után. — Midőn René és Magda egyedül voltak, az előbbi így nyilatkozott: — Tekintetes asszonyom, meg kell mondaniam hogy bátyámnak, hogy nincs szándékomban egy tanító hivatalát átvenni. Ha azt akarja ön rajzoljon, akkor egy más tanítót kell választania. Neki van elég dolgom. — Magasra tartott föl ment René az ajtóhoz. — Magda egy szót sem szólt, hanem arcát kezébe rejtve, airt.

És ha dítöbe kerül, sem tartható volna vissza könyvet. — René már kinyitotta az ajtó, s a küszöbön állépett. Akkor egy pillanást vetett arra, kit meg akart érteni. — Szavainak hatását akarta látni, mivel amas hallgott. — Magda airt. — René egy lépést tett a szobába vissza, s betette az ajtó.

Magda, a ki most azt hitte, hogy egyedül van a sophápnárára vetette magát, és fájdalom telten rebegte: — Mikor, mikor lesz szenvedéseimnek vége? — Zokogás fojtotta el hangját. René egy darabig mozdulatlanul állott, s rá bámult, végre előlépett s megváltozott hangon mondá: — Bocssáson meg nekem, ha fájdalmat okoztam, nem volt szándékomban. Magda hirtelen csaknem ijedten pillantott fel. — René mellette állott. — Önök nincs mért kéri, felelt Magda, ki fáradtsággal tudta e szavakat kifejezni. — Én önt megszerettem, s a mi még rosszabb, önnek fájdalmat okoztam, monda René: ez fájt nekem. — Szemei Magdán nyugodtak, sajátos részvevő tekintettel. — Feleljese el gyermekek szavaimat, és engedjje meg, hogy lecczáinket holnap megkezdjük, — tette hozzá.

Magda, a ki most azt hitte, hogy egyedül van a sophápnárára vetette magát, és fájdalom telten rebegte: — Mikor, mikor lesz szenvedéseimnek vége? — Zokogás fojtotta el hangját. René egy darabig mozdulatlanul állott, s rá bámult, végre előlépett s megváltozott hangon mondá: — Bocssáson meg nekem, ha fájdalmat okoztam, nem volt szándékomban. Magda hirtelen csaknem ijedten pillantott fel. — René mellette állott. — Önök nincs mért kéri, felelt Magda, ki fáradtsággal tudta e szavakat kifejezni. — Én önt megszerettem, s a mi még rosszabb, önnek fájdalmat okoztam, monda René: ez fájt nekem. — Szemei Magdán nyugodtak, sajátos részvevő tekintettel. — Feleljese el gyermekek szavaimat, és engedjje meg, hogy lecczáinket holnap megkezdjük, — tette hozzá.

Magda, a ki most azt hitte, hogy egyedül van a sophápnárára vetette magát, és fájdalom telten rebegte: — Mikor, mikor lesz szenvedéseimnek vége? — Zokogás fojtotta el hangját. René egy darabig mozdulatlanul állott, s rá bámult, végre előlépett s megváltozott hangon mondá: — Bocssáson meg nekem, ha fájdalmat okoztam, nem volt szándékomban. Magda hirtelen csaknem ijedten pillantott fel. — René mellette állott. — Önök nincs mért kéri, felelt Magda, ki fáradtsággal tudta e szavakat kifejezni. — Én önt megszerettem, s a mi még rosszabb, önnek fájdalmat okoztam, monda René: ez fájt nekem. — Szemei Magdán nyugodtak, sajátos részvevő tekintettel. — Feleljese el gyermekek szavaimat, és engedjje meg, hogy lecczáinket holnap megkezdjük, — tette hozzá.

Magda, a ki most azt hitte, hogy egyedül van a sophápnárára vetette magát, és fájdalom telten rebegte: — Mikor, mikor lesz szenvedéseimnek vége? — Zokogás fojtotta el hangját. René egy darabig mozdulatlanul állott, s rá bámult, végre előlépett s megváltozott hangon mondá: — Bocssáson meg nekem, ha fájdalmat okoztam, nem volt szándékomban. Magda hirtelen csaknem ijedten pillantott fel. — René mellette állott. — Önök nincs mért kéri, felelt Magda, ki fáradtsággal tudta e szavakat kifejezni. — Én önt megszerettem, s a mi még rosszabb, önnek fájdalmat okoztam, monda René: ez fájt nekem. — Szemei Magdán nyugodtak, sajátos részvevő tekintettel. — Feleljese el gyermekek szavaimat, és engedjje meg, hogy lecczáinket holnap megkezdjük, — tette hozzá.

Magda, a ki most azt hitte, hogy egyedül van a sophápnárára vetette magát, és fájdalom telten rebegte: — Mikor, mikor lesz szenvedéseimnek vége? — Zokogás fojtotta el hangját. René egy darabig mozdulatlanul állott, s rá bámult, végre előlépett s megváltozott hangon mondá: — Bocssáson meg nekem, ha fájdalmat okoztam, nem volt szándékomban. Magda hirtelen csaknem ijedten pillantott fel. — René mellette állott. — Önök nincs mért kéri, felelt Magda, ki fáradtsággal tudta e szavakat kifejezni. — Én önt megszerettem, s a mi még rosszabb, önnek fájdalmat okoztam, monda René: ez fájt nekem. — Szemei Magdán nyugodtak, sajátos részvevő tekintettel. — Feleljese el gyermekek szavaimat, és engedjje meg, hogy lecczáinket holnap megkezdjük, — tette hozzá.

késébe csésében magát felakarva akasztani, a főudvarnok által megmentetett s a házasságra, lerészegítve, rávetett. Azonban másnap a királyi palotában az énekes felsmerve törvényes nevelő volt kedvesét, azt félreírve megveti, s az alküldy valódi kedvesévé gondolvá, el akarja hágnai. Majd a helyzetét neje által felvilágosítatva, elavozzon s leveire az udvari pompát, ismét utcai énekes ruhákba öltözve, megjelennek az ebédelő alküldy előtt, s azt egy ballada énekelése által a történetéről felvilágosítottak, s ráveszik, hogy frigyüket megadva, öket boldogokká tegye.

Mind s z e n t i Kornélias, mint Perichole utcai énekesnő, élenkőn, kedvelő látzótat játszan, öltözke gazdag, sőt vakító volt, minek teljes öntudatával bírva, inkább ezzel, mint éneke által akart hatni. A bágyság, erőtelenség jellemzi éneket, még ott, hol azt csillagotani szeretné is. — Hangjának pihenésre volna szüksége, hogy egy kis erőzegetést, üdéséget, nyerne, mert így, bár a jó akarat nem hiányzik is benne, közönségünk jogos igényét, igen csekély mérvben elégíti ki. — Gerecs, (Piquillo) utcai énekes, eddig nála nem tapasztalt közönséggel, minden kedv nélkül játszott, illetőleg énekelte le szerepét; a magassabb tenorhangok terhére vannak, a hosszabb tenetök kifárasztják, mit csakis játéka élénksége által pótolhatna némileg.

Együd, Peru alküldya, helyesen fogta fel szerepét, meglátszott rajta a készület, megtanulhatná tde mások is, hogy a ki jól akar játszani, annak nem szabad egészen a sugóra bíznia magát.

Philippovich főudvarnok és Foltényi Lima kormányzója szintén meglátszott helyeiket. — Az énekes és zenekar Offenbach változatos játszi jelentéstyája bele találta magát.

Közönség szép számmal volt. Közönségünk érdekében legyen szabad figyelmeztetnünk az intendatúrát, hogy az új operettek és operák előadásá alkalmával nyomott szövegéről gondoskodni vala felesleges.

ÚJDONSÁGOK.

* Szamosada a nyugelt gazdasszonyi kiállításáról. Brutto bevélet: 970 db. belépujgyekek 20 krajval 195 ft. 8000 db. sorsjegyek 20 krajval 1600 ft. Nétvlen adomány 30

Kovács Karap Emma... (Közlöny)

Debreczeni színház... (Közlöny)

Kuriozum... (Közlöny)

Utások marhas... (Közlöny)

Ma temették el... (Közlöny)

Igazítás... (Közlöny)

Egy leány... (Közlöny)

Arucsnok... (Közlöny)

Köfaroham... (Közlöny)

A képviselőház... (Közlöny)

Egy jó alsó... (Közlöny)

A tisztkező... (Közlöny)

ORSZÁGGYÜLÉS... (Közlöny)

Deák... (Közlöny)

Még Tiszta... (Közlöny)

Ghyecz... (Közlöny)

A képviselőház... (Közlöny)

Delutáni posta... (Közlöny)

A vallás... (Közlöny)

A „Debreczen”... (Közlöny)

MAGANTAVIRAT... (Közlöny)

Pest, okt. 12... (Közlöny)

bizottság... (Közlöny)

Paris, okt. 12... (Közlöny)

Dublin, okt. 12... (Közlöny)

Bukarest, okt. 12... (Közlöny)

Darmstadt, okt. 12... (Közlöny)

KÖZGAZDASÁG... (Közlöny)

foku 28 kr... (Közlöny)

Előzetes... (Közlöny)

Előzetes... (Közlöny)

Nyitott... (Közlöny)

Eladó szőlő... (Közlöny)

Eladó ház... (Közlöny)

Felelős... (Közlöny)

H I R D E T É S E K.

„HAZA” életbiztosító és hitelbank. Alaptőke 3 millió ft. o. é. Különböző tartalékokban összes alapja: 1,247,506 frt. 43 kr. Igazgatóság Pesten. Elnök: gróf Forgách Antal, k. belső titkos tanácsos, több lovagrend vitéze, m. országos képviselő stb.

Önkényes árverés. Az Er-Mihályfalva városi széle, az indóház és vasút vonal között fekvő közös mintegy 100 hold terület...

Haszonbéri hirdetés. H. Nánás városi közönsége az itáliai érési jogának...

A birtokossági rendező választmány. 524 1-3

Hirdetmény. Egy darab 12 lóerejű jókarban levő gőzmozdony és 2 db téglaprés hozzá tartozó eszközökkel szerszámokkal együttesen...

VERES LÁSZLÓ. Arany, ezüst és ékszerész Debreczenben. Ajánlja ujonnan berendezett, arany, ezüst és ékszer üzletét a legjutányosabb ár mellett.

Hirdetmény. Egy darab 12 lóerejű jókarban levő gőzmozdony és 2 db téglaprés hozzá tartozó eszközökkel szerszámokkal együttesen, vagy különkülön is eladható tétel, az alantírt igazgatóság részéről.

A halápi telek al-Haszonbérbe kiadó. Értekezhetni Jablonczai Kálmánnal. 532 2-3

Eladó ház. Váruteván 352-dik szám alatti ház, háztartási földjével, örök áron eladó. — Értekezhetni iránta Borsos Ferencz urral Miklóscsúza 2081-dik sz. alatti lakásán. 499 3—

Hirdetmény. Egy darab 12 lóerejű jókarban levő gőzmozdony és 2 db téglaprés hozzá tartozó eszközökkel szerszámokkal együttesen, vagy különkülön is eladható tétel, az alantírt igazgatóság részéről. a szatmári gőzmalomtársulat igazgatósága 376 10—

Előzetes... A delegáció és ügy... Előzetes... A delegáció és ügy... Előzetes... A delegáció és ügy...

TÁRCZ. Egy Nemesember... Magda kiskorú mellyben nem minthogy búzkekkel valami be volna rá. Ennélfogva egy igen jó fűha René megfogta kezét. Annyira töltve on ind bocsánatnak egyetlen barátságos számomra? — A mit ön mondott, elfog — Köszönöm. René megcsókolta kezét, szobából.